

o.1. Sygnatura akt VIK 869/12

o.2. WYROK

I. W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 listopada 2013r.

Sąd Rejonowy w Kłodzku VI Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Renata Salwach

Protokolant: Sławomir Hulboj

przy udziale **Prokuratora Joanna Pera-Lechocińska**

po rozpoznaniu w dniach 11.06.2013r., 24.07.2013r., 5.11.2013r. sprawy karnej

T. S. (1) urodz. (...)

w P.

syna W. i Z. zd. S.

oskarżonego o to, że:

I. w dniu 20 listopada 2006r. w sklepie (...) we W. wspólnie i w porozumieniu z inną ustaloną osobą, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził (...) Bank S.A. we W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci kredytu w kwocie 4.531,81 zł, w ten sposób, że nakłonili M. G. do zawarcia umowy kredytowej nr (...) na zakup pralki i laptopa wraz z akcesoriami o łącznej wartości 3.987,99 zł, dostarczając mu sfalszowane przez D. S. zaświadczenie o osiągniętych dochodach i zatrudnieniu w fikcyjnej firmie (...) w K., na skutek czego wprowadził on w błąd pracownika sklepu co do zamiaru spłaty kredytu oraz zatrudnienia i osiągniętych dochodach i uzyskał kredyt oraz w/w sprzęt, przy czym działał on w warunkach powrotu do przestępstwa, będąc uprzednio skazanym prawomocnym wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Nysie II K 634/03 za czyny z art. 278 §1 kk w zw z art. 64 § 1 kk i art. 280 § 1 kk w zw z art. 64 § 1 kk na karę łączną 2 lat i 4 miesięcy pozbawienia wolności, którą odbył w okresie od 31.01.2003r. do 27.09.2004r.,-

tj. o przestępstwo określone w art. 18§2 kk w zw z art. 286§1 kk, art. 297§1 kk i art. 270§1 kk w zw z art. 11 §2 kk w zw z art. 64§1 kk

II. w dniu 4 grudnia 2006r. we W., woj. (...) w sklepie (...) wspólnie i w porozumieniu z inną ustaloną osobą, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadzili (...) Bank S.A. Dział Kredytów we W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci pieniędzy w kwocie 4.592,55 zł w ten sposób, że nakłonili R. D. do zawarcia umowy kredytowej nr (...) na zakup sprzętu RTV o wartości 4.317 zł, dostarczając mu sfalszowane przez D. S. zaświadczenie o zatrudnieniu i dochodach w fikcyjnej firmie (...) w K., czym wprowadził on w błąd pracownika sklepu co do zamiaru spłaty kredytu i wysokości osiągniętych dochodów i uzyskał kredyt i w/w sprzęt, przy czym działał on w warunkach powrotu do przestępstwa, będąc uprzednio skazanym prawomocnym wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Nysie II K 634/03 za czyny z art. 278 § 1 kk w zw z art. 64 § 1 kk i art. 280§ 1 kk w zw z art. 64 § 1 kk na karę łączną 2 lat i 4 miesięcy pozbawienia wolności, którą odbył w okresie od 31.01.2003r. do 27.09.2004r.,-

tj. o przestępstwo określone w art. 18§2 kk w zw z art. 286§1 kk, art 297§1 kk i art. 270§1 kk w zw z art. 11§2 kk w zw z art. 64 § 1 kk

III. w dniu 7 grudnia 2006r. we W., woj. (...), w sklepie (...), wspólnie i w porozumieniu z inną ustaloną osobą w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadzili (...) Bank S.A. Dział Kredytów we W. do niekorzystnego rozporządzenia

mieniem w postaci pieniędzy w kwocie 4.426,95 zł, w ten sposób, że nakłonili R. D. do zawarcia umowy kredytowej nr (...) na zakup kamery marki J. i laptopa marki A. o łącznej wartości 3.948 zł, dostarczając mu sfalszowane przez D. S. zaświadczenie o zatrudnieniu i zarobkach w fikcyjnej firmie (...) w K., czym wprowadził on w błąd pracownika sklepu co do zamiaru spłaty kredytu i wysokości osiągniętych dochodów i uzyskał kredyt i w/w sprzęt, przy czym działał on w warunkach powrotu do przestępstwa, będąc uprzednio skazanym prawomocnym wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Nysie II K 634/03 za czyny z art. 278 § 1 kk w zw z art. 64 § 1 kk i art 280§ 1 kk w zw z art. 64 § 1 kk na karę łączną 2 lat i 4 miesięcy pozbawienia wolności, którą odbył w okresie od 31.01.2003r. do 27.09.2004r.,-

tj. o przestępstwo określone w art. 18§2 kk w zw z art. 286§1 kk, art. 297§1 kk i art. 270§1 kk w zw z art. 11§2 kk w zw z art. 64§1 kk

IV. w dniu 27 września 2005r. w sklepie (...), w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadził (...) Bank S.A. we W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci kredytu w kwocie 4.668,98 zł, w ten sposób, że zawarł umowę kredytową nr (...) na zakup mebli o łącznej wartości 4.830 zł, przedkładając sfalszowane przez nieustaloną osobę zaświadczenie o osiągniętych dochodach i zatrudnieniu w fikcyjnej firmie (...) z L., na skutek czego wprowadził w błąd pracownika sklepu co do zamiaru spłaty kredytu oraz zatrudnienia i osiągniętych dochodach, w wyniku czego uzyskał kredyt i sprzęt, czym działał w warunkach powrotu do przestępstwa, będąc uprzednio skazanym prawomocnym wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Nysie II K 634/03 za czyny z art. 278 § 1 kk w zw z art. 64 § 1 kk i art. 280 § 1 kk w zw z art. 64 § 1 kk na karę łączną 2 lat i 4 miesięcy pozbawienia wolności, którą odbył w okresie od 31.01.2003r. do 27.09.2004r..-

tj. o przestępstwo z art. 286§1 kk, art. 297§1 kk i art. 270§1 kk w zw z art.11§2kkwzwzart. 64§1 kk

V. w dniu 28 września 2005r. w sklepie (...) we W., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadził (...) Bank S.A. we W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci kredytu w kwocie 6.533,16 zł w ten sposób, że zawarł umowę kredytową nr (...) na zakup telewizora o wartości 7.399 zł, przedkładając sfalszowane przez nieustaloną osobę zaświadczenie o osiągniętych dochodach i zatrudnieniu w fikcyjnej firmie (...) z L., na skutek czego wprowadził w błąd pracownika sklepu co do zamiaru spłaty kredytu oraz zatrudnienia i osiągniętych dochodach, w wyniku czego uzyskał kredyt i sprzęt, czym działał w warunkach powrotu do przestępstwa, będąc uprzednio skazanym prawomocnym wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Nysie II K 634/03 za czyny z art. 278 § 1 kk w zw z art. 64 § 1 kk i art. 280 § 1 kk w zw z art. 64 § 1 kk na karę łączną 2 lat i 4 miesięcy pozbawienia wolności, którą odbył w okresie od 31.01.2003r. do 27.09.2004r.

tj. o przestępstwo z art. 286§1 kk, art. 297§1 kk i art. 270§1 kk w zw z art.11§2kkwzwzart. 64§1 kk

VI. w dniu 7 października 2005r. w sklepie (...) w K., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadził (...) Bank (...) S.A. Oddział we W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci kredytu w kwocie 5.410,99 zł, w ten sposób, że zawarł umowę kredytową nr (...) na zakup pralki W., chłodziarki G., aparatu cyfrowego S. o łącznej wartości 3.977 zł, przedkładając sfalszowane przez nieustaloną osobę zaświadczenie o osiągniętych dochodach i zatrudnieniu w fikcyjnej firmie (...) z L., na skutek czego wprowadził w błąd pracownika sklepu co do zamiaru spłaty kredytu oraz zatrudnienia i osiągniętych dochodach, w wyniku czego uzyskał kredyt i sprzęt, czym działał w warunkach powrotu do przestępstwa, będąc uprzednio skazanym prawomocnym wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Nysie II K 634/03 za czyny z art. 278 § 1 kk w zw z art. 64 § 1 kk i art. 280 § 1 kk w zw z art. 64 § 1 kk na karę łączną 2 lat i 4 miesięcy pozbawienia wolności, którą odbył w okresie od 31.01.2003r. do 27.09.2004r.,-

tj. o przestępstwo określone w art. 286§1 kk, art. 297§1 kk i art. 270§1 kk w zw z art. 11 §2 kk w zw z art. 64§1 kk

VII. w dniu 12 października 2005r. w sklepie (...) w K., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził (...) Bank (...) S.A. Oddział we W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci kredytu w kwocie 4.214,90 zł, w ten sposób, że zawarł umowę kredytową nr (...) na zakup kuchenki G., kina domowego P., kuchenki mikrofalowej Samsung o łącznej wartości 3.097 zł, przedkładając sfalszowane przez nieustaloną osobę zaświadczenie o osiągniętych dochodach i zatrudnieniu w fikcyjnej firmie (...) z L., na skutek czego wprowadził w błąd pracownika sklepu co do zamiaru spłaty

kredytu oraz zatrudnienia i osiągniętych dochodach, w wyniku czego uzyskał kredyt i sprzęt, czym działał w warunkach powrotu do przestępstwa, będąc uprzednio skazanym prawomocnym wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Nysie II K 634/03 za czyny z art. 278 § 1 kk w zw z art. 64 § 1 kk i art. 280 § 1 kk w zw z art. 64 § 1 kk na karę łączną 2 lat i 4 miesięcy pozbawienia wolności, którą odbył w okresie od 31.01.2003r. do 27.09.2004r.,-

tj. o przestępstwo określone w art. 286§1 kk, art. 297§1 kk i art. 270§1 kk w zw z art. 11§2 kk w zw z art. 64§1 kk

VIII. w dniu 18 stycznia 2007r. w sklepie (...) Sp. z o.o. we W., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadził (...) Bank (...) S.A. Oddział we W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci kredytu w kwocie 3.822 zł, w ten sposób, że nakłonił E. G. zawarcia umowy kredytowej nr (...) na zakup sofy i foteli Ivera o łącznej wartości 3.822 zł, dostarczając jej sfałszowane przez siebie zaświadczenie o osiągniętych dochodach i zatrudnieniu w fikcyjnej firmie (...) w K. i legitymacje ubezpieczeniową ze sfałszowanymi pieczętkami o zatrudnieniu w tej firmie, na skutek czego wprowadziła w błąd pracownika sklepu co do zamiaru spłaty kredytu oraz zatrudnienia i osiągniętych dochodach i uzyskała kredyt oraz w/w sprzęt, czym działał w warunkach powrotu do przestępstwa, będąc uprzednio skazanym prawomocnym wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Nysie II K 634/03 za czyny z art. 278 § 1 kk w zw z art. 64 § 1 kk i art. 280 § 1 kk w zw z art. 64 § 1 kk na karę łączną 2 lat i 4 miesięcy pozbawienia wolności, którą odbył w okresie od 31.01.2003r. do 27.09.2004r.

tj. o przestępstwo określone w art. 18§2 kk w zw z art. 286§1 kk, art. 297§1 kk i art. 270§1 kk w zw z art. 11 §2 kk w zw z art. 64§1 kk

IX. w dniu 18 stycznia 2007r. w sklepie (...) Sp. z o.o. we W., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej usiłował doprowadzić (...) Bank S.A. w G. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci kredytu w kwocie 4.081,35 zł, w ten sposób, że nakłonił E. G. do zawarcia umowy kredytowej na zakup radia (...), telefonów komórkowych marki S. (...) i N. (...) o łącznej wartości 4.081,35 zł, dostarczając jej sfałszowane przez siebie zaświadczenie o osiągniętych dochodach i zatrudnieniu w fikcyjnej firmie (...) w K., na skutek czego wprowadziła w błąd pracownika sklepu co do zamiaru spłaty kredytu oraz zatrudnienia i osiągniętych dochodach, lecz zamierzonego celu nie osiągnął, gdyż bank odmówił E. G. udzielenia kredytu, czym działał w warunkach powrotu do przestępstwa, będąc uprzednio skazanym prawomocnym wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Nysie II K 634/03 za czyny z art. 278 § 1 kk w zw z art. 64 § 1 kk i art. 280 § 1 kk w zw z art. 64 § 1 kk na karę łączną 2 lat i 4 miesięcy pozbawienia wolności, którą odbył w okresie od 31.01.2003r. do 27.09.2004r.,

tj. o przestępstwo określone w art. 18§2 kk w zw z art. 13§1 kk w zw z art. 286§1 kk, art. 297§1 kk i art. 270§1 kk w zw z art. 11 §2 kk w zw z art. 64§1 kk

X. w dniu 19 stycznia 2007r. w sklepie (...) sp. z o.o. we W., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, usiłował doprowadzić (...) Bank S.A. w G. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci kredytu w kwocie 4.098,00 zł, w ten sposób, że nakłonił E. G. do zawarcia umowy kredytowej na zakup radia z MP3 i pamięcią flash 1GB i nawigacji samochodowej (...) o łącznej wartości 4.098,00 zł, dostarczając jej sfałszowane przez siebie zaświadczenie o osiągniętych dochodach i zatrudnieniu w fikcyjnej firmie (...) w K., na skutek czego wprowadziła w błąd pracownika sklepu co do zamiaru spłaty kredytu oraz zatrudnienia i osiągniętych dochodach, lecz zamierzonego celu nie osiągnął, gdyż bank odmówił E. G. udzielenia kredytu, działając w warunkach powrotu do przestępstwa, będąc uprzednio skazanym prawomocnym wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Nysie II K 634/03 za czyny z art. 278 § 1 kk w zw z art. 64 § 1 kk i art. 280 § 1 kk w zw z art. 64 § 1 kk na karę łączną 2 lat i 4 miesięcy pozbawienia wolności, którą odbył w okresie od 31.01.2003r. do 27.09.2004r.,-

tj. o przestępstwo określone w art. 18§2 kk w zw z art. 13§1 kk w zw z art. 286§1 kk, art. 297§1 kk i art. 270§1 kk w zw z art. 11 §2 kk w zw z art. 64§1 kk

XI. w styczniu 2007r. w autokomisie (...) w K., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej usiłował doprowadzić (...) Bank S.A. we W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci kredytu w kwocie 112.000,00 zł, w ten sposób, że nakłonił J. J. do zawarcia umowy kredytowej na zakup samochodu marki M. (...) o wartości 112.000,00 zł,

dostarczając mu sfalszowane przez siebie zaświadczenie o osiągniętych dochodach i zatrudnieniu w fikcyjnej firmie (...) w K., na skutek czego wprowadził w błąd pracownika sklepu co do zamiaru spłaty kredytu oraz zatrudnienia i osiągniętych dochodach, lecz zamierzonego celu nie osiągnął, gdyż bank odmówił J. J. udzielenia kredytu, czym działał w warunkach powrotu do przestępstwa, będąc uprzednio skazanym prawomocnym wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Nysie II K 634/03 za czyny z art. 278 § 1 kk w zw z art. 64 § 1 kk i art. 280 § 1 kk w zw z art. 64 § 1 kk na karę łączną 2 lat i 4 miesięcy pozbawienia wolności, którą odbył w okresie od 31.01.2003r. do 27.09.2004r.,-

tj. o przestępstwo określone w art. 18§2 kk w zw z art. 13§1 kk w zw z art. 286§1kk, art. 297§1 kk i art. 270§1 kk w zw z art. 11 §2 kk w zw z art. 64§1 kk

XII. w styczniu 2007r. w sklepie (...) we W., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, usiłował doprowadzić nieustalony bank do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci kredytu w kwocie 6.200 zł, w ten sposób, że nakłonił J. J. do zawarcia umowy kredytowej na zakup telewizora plazmowego, wieży (...) i dwóch telefonów marki N. o wartości 6.200 zł, dostarczając jemu sfalszowane przez siebie zaświadczenie o osiągniętych dochodach i zatrudnieniu w fikcyjnej firmie (...) w K., na skutek czego wprowadził w błąd pracownika sklepu co do zamiaru spłaty kredytu oraz zatrudnienia i osiągniętych dochodach, lecz zamierzonego celu nie osiągnął, gdyż bank odmówił J. J. udzielenia kredytu, czym działał w warunkach powrotu do przestępstwa, będąc uprzednio skazanym prawomocnym wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Nysie II K 634/03 za czyny z art. 278 § 1 kk w zw z art. 64 § 1 kk i art. 280 § 1 kk w zw z art. 64 § 1 kk na karę łączną 2 lat i 4 miesięcy pozbawienia wolności, którą odbył w okresie od 31.01.2003r. do 27.09.2004r.,-

tj. o przestępstwo określone w art. 18§2 kk w zw z art. 13§1 kk w zw z art. 286§1 kk, art. 297§1 kk i art. 270§1 kk w zw z art. 11 §2 kk w zw z art. 64§1 kk

I. oskarżonego T. S. (1) uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w pkt I części wstępnej wyroku z tym, iż przyjmuje, że czynu tego oskarżony dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa będąc uprzednio skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w Nysie z dnia 26 września 2002 roku sygn. akt IIK 831/02 za czyn z art.280§1 kk w zw. z art.157§2 kk w zw. z art.11§2 kk i w zw. z art.64§1 kk na karę 2 lat pozbawienia wolności, którą odbył w ramach kary łącznej 2 lat i 4 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Nysie z dnia 2 grudnia 2003 roku sygn. akt IIK 634/03 w okresie od 31.01.2003r. do 27.09.2004r. to jest czynu z art. 18§2 kk w zw. z art. 286§1 kk, art. 297§1 kk i art. 270§1 kk w zw. z art. 11 §2 kk w zw. z art. 64§1 kk i za to na podstawie art.19§1 kk w zw. z art.286§1 kk w zw. z art.11§3 kk i w zw. z art.64§1 kk wymierza mu 1 (jeden) rok pozbawienia wolności, a na podstawie art.33§2 kk wymierza mu grzywnę w wysokości 20 (dwudziestu) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 20 (dwudziestu) złotych;

II. oskarżonego T. S. (1) uznaje za winnego popełnienia zarzucanych mu czynów opisanych w pkt IV, V, VI i VII części wstępnej wyroku z tym, iż przyjmuje, że czynów tych oskarżony dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa będąc uprzednio skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w Nysie z dnia 26 września 2002 roku sygn. akt IIK 831/02 za czyn z art.280§1 kk w zw. z art.157§2 kk w zw. z art.11§2 kk i w zw. z art.64§1 kk na karę 2 lat pozbawienia wolności, którą odbył w ramach kary łącznej 2 lat i 4 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Nysie z dnia 2 grudnia 2003 roku sygn. akt IIK 634/03 w okresie od 31.01.2003r. do 27.09.2004r. to jest czynów z art.286§1 kk, art. 297§1 kk i art. 270§1 kk w zw. z art. 11 §2 kk w zw. z art. 64§1 kk i po przyjęciu, że czyny te zostały popełnione ciągiem przestępstw określonym w art.91§1 kk na podstawie art.286§1 kk w zw. z art.11§3 kk i w zw. z art.64§1 kk w zw. z art.91§1 kk wymierza mu 1 (jeden) rok i 8 (osiem) miesięcy pozbawienia wolności, a na podstawie art.33§2 kk w zw. z art.91§1 kk wymierza mu grzywnę w wysokości 50 (pięćdziesięciu) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 20 (dwudziestu) złotych;

III. oskarżonego T. S. (1) uznaje za winnego popełnienia zarzucanych mu czynów opisanych w pkt VIII, IX i X części wstępnej wyroku z tym, iż przyjmuje, że czynów tych oskarżony dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa będąc uprzednio skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w Nysie z dnia 26 września 2002 roku sygn. akt IIK 831/02 za czyn z art.280§1 kk w zw. z art.157§2 kk w zw. z art.11§2 kk i w zw. z art.64§1 kk na karę 2 lat pozbawienia wolności, którą odbył w ramach kary łącznej 2 lat i 4 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem łącznym

Sądu Rejonowego w Nysie z dnia 2 grudnia 2003 roku sygn. akt IIK 634/03 w okresie od 31.01.2003r. do 27.09.2004r. to jest czynu z art.18§2 kk w zw. z art.286§1 kk, art. 297§1 kk i art. 270§1 kk w zw. z art. 11 §2 kk w zw. z art. 64§1 kk i czynów z art.18§2 kk w zw. z art.13§1 kk w zw. z art.286§1 kk, art. 297§1 kk i art. 270§1 kk w zw. z art. 11 §2 kk w zw. z art. 64§1 kk i po przyjęciu, że czyny te zostały popełnione ciągiem przestępstw określonym w art.91§1 kk na podstawie art.19§1 kk w zw. z art.286§1 kk w zw. z art.11§3 kk i w zw. z art.64§1 kk w zw. z art.91§1 kk wymierza mu 1 (jeden) rok i 6 (sześć) miesięcy pozbawienia wolności, a na podstawie art.33§2 kk w zw. z art.91§1 kk wymierza mu grzywnę w wysokości 50 (pięćdziesięciu) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 20 (dwudziestu) złotych;

IV. na podstawie art.91§2 kk łączy T. S. (2) kary pozbawienia wolności i kary grzywny orzeczone w pkt I, II i III części dyspozytywnej wyroku i wymierza oskarżonemu za zbiegające się przestępstwo i ciągi przestępstw karę łączną 2 (dwóch) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz karę łączną grzywny w wymiarze 80 (osiemdziesięciu) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 20 (dwudziestu) złotych;

V. oskarżonego T. S. (1) uniewinnia od popełnienia czynów opisanych w pkt II, III, XI i XII części wstępnej wyroku;

VI. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz Kancelarii Adwokackiej adw. J. D. kwotę 3252,72 zł tytułem nie opłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu;

VII. zwalnia oskarżonego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych wydatki poniesione w sprawie zaliczając na rachunek Skarbu Państwa.

UZASADNIENIE

W oparciu o wyniki przewodu sądowego ustalono następujący stan faktyczny.

W listopadzie 2006 roku do D. L., trudniącego się naprawą samochodów, na ulicę (...) w K. przyjechał D. S.. D. S. zlecił D. L. wymianę „półoski” w swoim samochodzie marki V. (...) i w trakcie rozmowy zapytał go, czy w pobliżu mieszkają osoby bezrobotne, które chciałyby zarobić. D. L. wskazał D. M. G. i R. D..

W dniu 19 listopada 2006 roku do M. G. przyszedł R. D. i powiedział mu, że jutro rano ma być przygotowany do pracy, ma być trzeźwy, schludnie ubrany i mieć przy sobie dowód osobisty i legitymacje ubezpieczeniową. W dniu 20 listopada 2006 roku pod dom M. G. samochodem podjechali oskarżony T. S. (1) i D. S.. Mężczyźni powiedzieli M. G., aby wsiadł do auta, po czym poinformowali go, że zarobi pieniądze i że jadą do W.. W samochodzie T. S. (2) i D. S. zabrali M. G. dowód osobisty.

Po przyjeździe do W. D. S. i T. S. (2) podjechali pod sklep (...) i wyjaśnili M. G., że ma on dokonać zakupu pralki i komputera i w celu sfinansowania zakupu podpisać w sklepie umowę kredytową na swoje nazwisko. M. S. przekazał M. G. sfalszowane przez siebie zaświadczenie o zatrudnieniu i osiąganych dochodach w fikcyjnej firmie (...) w K., na którym podrobił podpis R. P., wskazanego na dokumencie jako główny księgowy firmy.

M. G. wyraził zgodę na propozycję w/w i posługując się własnym dowodem osobistym oraz dostarczonym mu przez D. S. sfalszowanym i stwierdzającym nieprawdę dokumentem o zaświadczeniu i zarobkach zawarł z (...) Bankiem S.A. we W. umowę kredytową nr (...) na kwotę 4.531,81 złotych na zakup wskazanych mu uprzednio przez T. S. (1) i D. S. pralki i laptopa wraz z akcesoriami o łącznej wartości 3.987,99 złotych. Po zawarciu umowy T. S. (2) i D. S. kazali M. G. zaczekać w samochodzie, po czym zadzwonili do nieustalonej osoby z informacją, że sprzęt już jest i można przyjechać po jego odbiór. Po przekazaniu towaru T. S. (2) i D. S. dali M. G. „za pomoc” 100 złotych, po czym odwieźli go do domu.

dowód:

zeznania świadków D. L. k.418-419, 491-492, 1426-1427, 1917-1918, M. G. k.402-404, 406-409, 489-490, 491-492, R. P. k.398-399, 428-429, 1426,

zaświadczenie o zatrudnieniu i zarobkach k. (...)

umowa kredytu (...). (...),

informacja Urzędu Miasta w K. k.417,663,

opinia biegłego sądowego z zakresu badań porównawczych pisma ręcznego i podpisów k.824-856.

W dniu 4 grudnia 2006 roku R. D., posługując się sfalszowanym przez D. S. zaświadczeniem o zatrudnieniu i osiągniętych dochodach w fikcyjnej firmie (...) w K., na którym D. S. podrobił podpis R. P., wskazanego na dokumencie jako główny księgowy firmy, zawarł z (...) Bankiem S.A. we W. umowę kredytową nr (...) na kwotę 4.592,55 złotych na sfinansowanie zakupu w sklepie (...) we W. sprzętu RTV wartości 4.317 złotych.

dowód:

zaświadczenie o zatrudnieniu i zarobkach k.682,

umowa kredytu (...) k.682,

informacja Urzędu Miasta w K. k.417,663,

opinia biegłego sądowego z zakresu badań porównawczych pisma ręcznego i podpisów k.824-856.

W dniu 7 grudnia 2006 roku R. D., posługując się sfalszowanym przez D. S. zaświadczeniem o zatrudnieniu i osiągniętych dochodach w fikcyjnej firmie (...) w K., na którym D. S. podrobił podpis R. P., wskazanego na dokumencie jako główny księgowy firmy, zawarł z (...) Bankiem S.A. we W. umowę kredytową nr (...) na kwotę 4.426,95 złotych na sfinansowanie zakupu w sklepie (...) we W. kamery marki J. i laptopa marki A. o łącznej wartości 3.948 złotych.

dowód:

zaświadczenie o zatrudnieniu i zarobkach k. (...),

umowa kredytu (...). (...),

informacja Urzędu Miasta w K. k.417,663,

opinia biegłego sądowego z zakresu badań porównawczych pisma ręcznego i podpisów k.824-856.

W dniu 27 września 2005 roku w sklepie (...) w K. oskarżony T. S. (2), posługując się sfalszowanym przez nieustaloną osobę zaświadczeniem o zatrudnieniu i osiągniętych dochodach w fikcyjnej firmie (...) z L., zawarł z (...) Bankiem S.A. we W. umowę kredytową nr (...) na kwotę 4.668,98złotych na sfinansowanie zakupu mebli. Żadna rata kredytu nie została zapłacona.

W dniu 28 września 2005 roku w sklepie (...) we W. oskarżony T. S. (2), posługując się sfalszowanym przez nieustaloną osobę zaświadczeniem o zatrudnieniu i osiągniętych dochodach w fikcyjnej firmie (...) z L., zawarł z (...) Bankiem S.A. we W. umowę kredytową nr (...) na kwotę 6.533,16 złotych na sfinansowanie zakupu telewizora marki P.. Żadna rata kredytu nie została zapłacona.

W dniu 7 października 2005 roku w sklepie (...) w K. oskarżony T. S. (2), posługując się sfalszowanym przez nieustaloną osobę zaświadczeniem o zatrudnieniu i osiągniętych dochodach w fikcyjnej firmie (...) z L., zawarł z (...) Bank (...) Oddział we W. umowę kredytową nr (...) na kwotę 5.410,99 złotych na sfinansowanie zakupu pralki W., chłodziarki G. i aparatu cyfrowego S.. Żadna rata kredytu nie została zapłacona.

W dniu 12 października 2005 roku w sklepie (...) w K. oskarżony T. S. (2), posługując się sfalszowanym przez nieustaloną osobę zaświadczeniem o zatrudnieniu i osiągniętych dochodach w fikcyjnej firmie (...) z L., zawarł z (...)

Bank (...) Oddział we W. umowę kredytową nr (...) na kwotę 4.214,90 złotych na sfinansowanie zakupu kuchenki G., kina domowego P. i kuchenki mikrofalowej Samsung. Żadna rata kredytu nie została zapłacona.

dowód:

wyjaśnienia oskarżonego T. S. (1) k.369-371, 678-680, 1402-1403, 1916-1917,

zeznania świadka Z. J. k.466-467, 1425-1426,

zaświadczenia o zatrudnieniu i zarobkach k.769, 770, (...), (...),

umowy kredytu nr (...). (...), nr (...). (...), nr (...) k.769, nr (...) k.770,

informacja Urzędu Miasta i Gminy w L. k.661,

informacja Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Inspektorat w K. k.662,

opinia biegłego sądowego z zakresu badań porównawczych pisma ręcznego i podpisów k.824-856.

E. G. mieszka w K. przy ul. (...). Wymieniona nie pracuje, utrzymuje się z pomocy opieki społecznej oraz renty swego konkubina. W styczniu 2007 roku w kawiarni na terenie miasta E. G. poznała oskarżonego T. S. (1), który zorientowawszy się w czasie rozmowy, że kobieta znajduje się w trudnej sytuacji materialnej, zaproponował jej dokonywanie zakupów towarów finansowanych kredytami zaciąganyymi na podstawie sfałszowanych zaświadczeń o zatrudnieniu. Oskarżony obiecał E. G., że jak zgodzi się wziąć udział w tym procederze i podpisze umowy kredytowe na swoje nazwisko na zakup wybranych przez niego towarów, to jej za to zapłaci. E. G. przystała na tą propozycję.

W dniu 18 stycznia 2007 roku oskarżony T. S. (2) przyjechał do miejsca zamieszkania E. G. i razem z nieustalonym mężczyzną, który był kierowcą samochodu, pojechali do W.. W czasie drogi T. S. (2) sfałszował zaświadczenie o zatrudnieniu E. G. w fikcyjnej firmie (...) w K., wypełniając przedmiotowy dokument i podrabiając podpis J. Z. w obrębie pieczętki o brzmieniu (...) oraz sfałszował legitymację ubezpieczeniową E. G., na stronie drugiej wpisując w miejscu zamieszkania ubezpieczonego adres ul. (...)/I/8 K. i wbijając w rubryce stempel zakładu pracy pieczętkę fikcyjnej firmy (...) oraz wpisując pod pieczętką datę „07.02.2006r.”

Po przyjeździe do W. oskarżony udał się wraz z E. G. do sklepu (...), gdzie E. G., na podstawie sfałszowanych przez T. S. (1) dokumentów, dokonała zakupu mebli wybranych uprzednio przez oskarżonego, to jest sofy i foteli (...) o łącznej wartości 3.822 złote. Podmiotem kredytującym zakup towaru był (...) Bank (...) S.A. Oddział we W., który udzielił E. G. kredytu w kwocie 3.822 złote na podstawie umowy kredytowej nr (...). Zakupione przez E. G. meble odebrał T. S. (2). Za udział w przestępstwie E. G. otrzymała od oskarżonego 600 złotych.

Tego samego dnia E. G. i T. S. (2) udali się do sklepu (...) we W., gdzie oskarżony nakłonił E. G. do zawarcia na swoje nazwisko umowy kredytowej na zakup wybranych uprzednio przez oskarżonego radia (...) oraz telefonów komórkowych marki S. (...) i N. (...) o łącznej wartości 4.081,35 złotych. W celu wyłudzenia kredytu E. G. posłużyła się sfałszowanym przez T. S. (1) zaświadczeniem o zatrudnieniu i zarobkach w fikcyjnej firmie (...) w K. oraz sfałszowaną przez T. S. (1) legitymacją ubezpieczeniową, ale kredytodawca (...) Bank S.A. w G. odmówił E. G. udzielenia kredytu i nie doszło do zawarcia umowy.

Następnego dnia w sklepie (...) we W. oskarżony T. S. (2) nakłonił E. G. do zawarcia na swoje nazwisko umowy kredytowej na zakup wybranych uprzednio przez oskarżonego towarów, a to radia z MP3 i pamięcią flash i nawigacji samochodowej (...) o łącznej wartości 4.098 złotych. W celu wyłudzenia kredytu E. G. posłużyła się sfałszowanym przez T. S. (3) zaświadczeniem o zatrudnieniu i zarobkach w fikcyjnej firmie (...) w K. oraz sfałszowaną przez T. S. (1) legitymacją ubezpieczeniową, ale kredytodawca (...) Bank S.A. w G. odmówił E. G. udzielenia kredytu i nie doszło do zawarcia umowy.

dowód:

częściowo wyjaśnienia oskarżonego T. S. (1) k.1916-1917,

zeznania świadka E. G. k.11-12,303-306, 1403, 1917,

zaświadczenie o zatrudnieniu i zarobkach k.768,

umowa kredytu nr (...) k.768,

dokumentacja (...) Bank S.A. w G. k.85, 98-100, 101-103,

zaświadczenie Urzędu Miasta w K. k.373,

informacja Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Inspektorat w K. k.377,

opinia biegłego sądowego z zakresu badań porównawczych pisma ręcznego i podpisów k.824-856.

Wyrokiem Sądu Rejonowego w Ząbkowicach Śląskich z dnia 31 lipca 2008 roku (sygn. akt II K 66/08) E. G. została uznana za winną tego, że w dniu 19 stycznia 2007 roku w Z. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, posłużyła się jako autentycznym podrobionym dokumentem w postaci zaświadczenia o zatrudnieniu w firmie (...) w K., a następnie poprzez wprowadzenie w błąd co do miejsca zatrudnienia i zamiaru wywiązywania się z warunków umowy doprowadziła (...) S.A. w W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w ten sposób, że zawarła dwie umowy na świadczenie usług telekomunikacyjnych oraz pobrała dwa aparaty telefoniczne N. (...), a następnie nie wywiązała się z warunków zawartej umowy i nie uregulowała rachunków za świadczone usługi telekomunikacyjne, czym spowodowała straty w wysokości 2.736,99 zł na szkodę (...) S.A. w W..

Wyrokiem Sądu Rejonowego w Kłodzku z dnia 14 października 2009 roku (sygn. akt IIK 502/08) T. S. (2) uznany został za winnego tego, że w dniu 15 stycznia 2007 roku w K. podrobił zaświadczenie o zatrudnieniu E. G. w firmie (...) w K. w ten sposób, iż wypełnił druk pismem ręcznym wpisując dane osobowe E. G. oraz nieprawdziwe informacje o jej zatrudnieniu i wysokości wynagrodzenia, a następnie podrobił na pieczęci podpis księgowego J. Z. (2).

dowód:

akta Sądu Rejonowego w Ząbkowicach Śl. IIK 66/08,

akta Sądu Rejonowego w Kłodzku IIK 502/08.

W dniu 8 stycznia 2007 roku J. J. starał się o zawarcie umowy kredytowej w (...) Bank S.A. we W. na zakup pojazdu samochodowego M. (...).

W styczniu 2007 roku samochodu marki M. (...) nie było w ofercie sprzedaży autokomisu (...) w K..

dowód:

pismo (...) Bank S.A. we W. k.1579,

zeznania świadka I. M. k.357-358, 1475, 1942.

Oskarżony T. S. (2) był w przeszłości wielokrotnie karany sędownie za przestępstwa podobne, w tym wyrokiem Sądu Rejonowego w Nysie z dnia 26 września 2002 roku (sygn. akt II K 831/02) za czyn z art. 280 § 1 kk w zw. z art. 157 § 2 kk w zw. z art. 11 § 2 kk i w zw. z art. 64 § 1 kk na karę 2 lat pozbawienia wolności, którą odbył w ramach kary łącznej 2 lat i 4 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Nysie z dnia 2 grudnia 2003 roku (sygn. akt II K 634/03) w okresie od dnia 31.01.2003r. do dnia 27.09.2004r.

dowód:

informacja Krajowego Rejestru Karnego k.1960-1962,

odpis wyroku łącznego w sprawie II K 634/03 k.587,

informacja o odbyciu kary k.587 - odwrót.

Oskarżony T. S. (2) przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów opisanych w pkt IV, V, VI i VII części wstępnej wyroku i wyjaśnił, że zawarł przedmiotowe umowy kredytowe i nigdy nie był zatrudniony w Firmie (...) w L., a zaciągniętych kredytów nie spłacał, gdyż w styczniu 2006 roku został tymczasowo aresztowany. W odniesieniu do czynów opisanych w pkt VIII, IX i X części wstępnej wyroku oskarżony przyznał się do wystawienia E. G. zaświadczenia o zatrudnieniu i dochodach, przy czym wyjaśnił, że nie wiedział, że E. G. dokumentem tym posłuży się w celu wyłudzenia kredytów. Do popełnienia pozostałych czynów oskarżony nie przyznał się i wyjaśnił, że nie zna M. G. i R. D., zna natomiast J. J., ale nie wypisywał w/w żadnych zaświadczeń i nie nakłaniał go brania kredytów.

Sąd zważył, co następuje.

Ad czynu I.

Bezsporne jest, że w dniu 20 listopada 2006 roku M. G., w punkcie sprzedaży (...) przy ul. (...) we W., zawarł z (...) Bankiem S.A. we W. umowę kredytową na kwotę 4.531,81 złotych na sfinansowanie zakupu pralki i laptopa wraz z akcesoriami o łącznej wartości 3.987,99 złotych.

Potwierdzają to zeznania M. G. oraz znajdująca się w aktach sprawy umowa kredytu na zakup towarów nr (...).

Bezsporne jest również i to, że kredyt został M. G. udzielony w oparciu o stwierdzające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu i dochodach w fikcyjnej firmie (...) przy ul. (...) w K., gdzie w/w miał być zatrudniony na podstawie umowy o pracę na czas nieokreślony jako mechanik. M. G. zeznał, że nigdy nie pracował w Firmie (...), a poświadczający to dokument został mu przekazany w celu zawarcia umowy kredytowej przez D. S.. Z zaświadczenia Urzędu Miasta w K. wynika, że w prowadzonej przez Burmistrza Miasta K. ewidencji działalności gospodarczej firma (...) ul. (...) w K. nie figuruje i nie figurowała jako zarejestrowany przedsiębiorca. Z opinii powołanego w sprawie biegłego sądowego z zakresu badań porównawczych pisma ręcznego i podpisów wynika nadto, że przedmiotowe zaświadczenie o zatrudnieniu i zarobkach wystawione na nazwisko M. G. zostało wypełnione przez D. S., który na tym dokumencie podrobił także podpis R. P., wskazanego w zaświadczeniu jako główny księgowy firmy. Dodatkowo wskazać należy, że R. P. zeznał, że nigdy nie był zatrudniony w firmie (...) w K..

Z powołanych wyżej dowodów wynika zatem jednoznacznie, że M. G., w celu uzyskania kredytu na zakup towarów, posłużył się podrobionym i stwierdzającym nieprawdę dokumentem, czym wprowadził pracownika punktu sprzedaży w błąd co do zamiaru i możliwości spłaty kredytu, a w konsekwencji doprowadził Bank do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 4.531,81 złotych, mając świadomość, że kredytu tego nie będzie spłacał. Działaniem swoim M. G. wyczerpał zatem ustawowe znamiona przestępstwa z art. 286 § 1 kk, art. 297 § 1 kk i art. 270 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk.

Zebrane w sprawie dowody pozwalają również na nie budzące wątpliwości ustalenie, że oskarżony T. S. (2), działając wspólnie i w porozumieniu z D. S., w zamiarze, aby M. G. dopuścił się opisanego wyżej przestępstwa, co najmniej nakłonili go do tego.

M. G. konsekwentnie, od początku prowadzonego w tej sprawie postępowania, nie kwestionując swojej winy i nie umniejszając swego udziału w przestępstwie, stanowczo utrzymywał, że do wyłudzenia kredytu w oparciu o sfałszowane dokumenty został namówiony przez D. S. i T. S. (1). M. G. zeznał, że dzień wcześniej przyszedł do niego znajomy R. D. i powiedział mu, że jutro rano ma być przygotowany do pracy, trzeźwy, schludnie ubrany i mieć przy sobie dowód osobisty i legitymację ubezpieczeniową, a w dniu 20 listopada 2006 roku pod jego dom przyjechali

samochodem T. S. (2) i D. S., którzy zawieźli go do sklepu (...) we W. i tam wyjaśnili mu, że ma nabyć wskazane przez nich towary w systemie sprzedaży ratalnej i w celu sfinansowania zakupu podpisać w sklepie umowę kredytową na swoje nazwisko. M. G. zeznał, że D. S. przekazał mu w tym celu podrobione przez siebie zaświadczenie o zatrudnieniu i zarobkach. Z zeznań M. G. wynika, że obaj mężczyźni, to jest i oskarżony T. S. (2) i D. S., byli w sklepie razem z nim, to oni dokonali wyboru towarów wskazując mu, że ma kupić pralkę i laptopa, oni rozmawiali ze sprzedawcami i załatwiali formalności kredytowe, a on tylko podpisał gotową umowę. M. G. wskazał nadto, że T. S. (2) i D. S. odebrali towar ze sklepu, po czym skontaktowali się telefonicznie z nieznaną M. G. osobą, która zabrała zakupiony sprzęt.

W ocenie Sądu brak jest podstaw, by kwestionować wiarygodność zeznań świadka M. G. w powołanym wyżej zakresie, gdyż co do roli i udziału D. S. w przestępczym procederze znajdują one potwierdzenie w zeznaniach świadka D. L. oraz opinii biegłego z zakresu badań porównawczych pisma ręcznego i podpisów, a brak jest jakichkolwiek powodów do przyjęcia, by M. G., w sposób potwierdzony innymi zgromadzonym w sprawie dowodami wskazujący na niekwestionowany udział w przestępstwie D. S., nieprawdźliwie pomógł o współudział dodatkowo nieznanego sobie uprzednio oskarżonego T. S. (1).

W świetle zeznań świadka M. G. Sąd odrzucił jako niewiarygodne wyjaśnienia oskarżonego T. S. (1), który do winy nie przyznał się, zaprzeczając swej znajomości z M. G. i sugerując, że M. G., aby ratować siebie, wśród okazanych mu fotografii wskazał na zdjęcie zupełnie przypadkowej osoby. Tak się jednak złożyło, i w ocenie Sądu nie może to być dziełem przypadku, że oskarżony T. S. (2) – osoba rozpoznana przez M. G. jako współnik D. S., jest dobrym znajomym tegoż D. S. z P.. Odnośnie zeznań samego D. S. to są one całkowicie niewiarygodne, gdyż wymieniony zaprzecza w nich całkowicie także swojemu udziałowi w przestępstwie, który – w świetle opinii powołanego w sprawie biegłego z zakresu pismoznawstwa – kwestionowany być nie może, skoro biegły kategorycznie potwierdził autorstwo pisma D. S. na dokumencie, którym w celu wyludzenia kredytu posłużył się M. G..

Mając powyższe na uwadze Sąd przyjął, że oskarżony T. S. (2), działając wspólnie i w porozumieniu z inną ustaloną osobą, nakłonił M. G. do popełnienia przestępstwa, a zatem działaniem swoim wyczerpał ustawowe znamiona przestępstwa z art. 18 § 2 kk w zw. z art. 286 § 1 kk, art. 297 § 1 kk i art. 270 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk.

W ocenie Sądu oskarżony T. S. (2) powinien odpowiadać nie tylko za podżeganie M. G. do popełnienia opisanego wyżej czynu zabronionego, ale za współudział w dokonaniu przestępstwa, gdyż obejmował on swoim zamiarem cały zespół ustawowych znamion określonych wyżej występków, a sposób ich realizacji wynikał z wcześniej uzgodnionego między sprawcami podziału ról. Nie ulega bowiem wątpliwości, że oskarżony T. S. (2) wspólnie z D. S. byli nie tylko pomysłodawcami przestępstwa i nakłonili M. G. do jego popełnienia, ale sami brali aktywny udział na etapie jego realizacji. Oskarżony i D. S. zawieźli M. G. do sklepu we W., byli obecni w sklepie i to oni dokonali wyboru towarów, na które uprzednio znaleźli nabywcę, a wcześniej przekazali M. G. dokumenty niezbędne do zawarcia umowy kredytowej (umożliwiającej wprowadzenie sprzedawcy w błąd co zatrudnieniu i dochodów kredytobiorcy, a zatem dotyczące okoliczności o istotnym znaczeniu dla uzyskania kredytu), a po zakupie sfinansowanych kredytem pralki i laptopa odebrali i sprzedali towar, a zatem to oni osiągnęli z popełnienia przestępstwa główną korzyść majątkową, gdyż swemu „wspólnikowi” M. G. „za pomoc” przekazali jedynie 100 złotych. Z uwagi jednak na fakt, że T. S. (2) w wyroku skazującym z dnia 17 czerwca 2011 roku (sygn. akt II K 436/08) przypisano jedynie podżeganie do występku z art. 286 § 1 kk, art. 297 § 1 kk i art. 270 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk, zaś wyrok ten został zaskarżony tylko na korzyść oskarżonego, zmiana kwalifikacji prawnej czynu we wskazanym wyżej zakresie nie jest obecnie możliwa, z uwagi na uregulowanie zawarte w art. 443 kpk.

Ad czynów II i III.

Zebrane w sprawie dowody pozwalają na nie budzące wątpliwości ustalenie, że R. D. w dniu 4 grudnia 2006 roku zawarł z (...) Bankiem S.A. we W. umowę kredytową nr (...) na kwotę 4.592,55 złotych na sfinansowanie zakupu w sklepie (...) we W. sprzętu RTV wartości 4.317 złotych, natomiast w dniu 7 grudnia 2006 roku zawarł z (...) Bankiem S.A. we W. umowę kredytową nr (...) na kwotę 4.426,95 złotych na sfinansowanie zakupu w sklepie (...) we W. kamery marki J. i laptopa marki A. o łącznej wartości 3.948 złotych.

W obu tych przypadkach R. D., w celu uzyskania kredytu, posłużył się sfalszowanym uprzednio przez D. S. zaświadczeniem o zatrudnieniu i osiąganych dochodach w fikcyjnej firmie (...) w K., na którym D. S. podrobił podpis R. P., wskazanego na dokumencie jako główny księgowy firmy.

Powyższe wynika z kategorycznej w tym zakresie opinii biegłego sądowego z zakresu badań porównawczych pisma ręcznego i podpisów, który stwierdził, że pismo ręczne wypełniające poszczególne pozycje dokumentu oraz podpis (...) w obrębie odcisku pieczętki główny księgowy zostały nakreślone przez D. S..

Dowody te są jednak niewystarczające do uznania, że oskarżony T. S. (2), działając wspólnie i w porozumieniu z D. S., nakłonili R. D. do popełnienia przypisanych temuż R. D. występków z art. 286 § 1 kk, art. 297 § 1 kk i art. 270 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk.

W pierwszym rzędzie podnieść należy, że na sprawstwo oskarżonego nie wskazują zeznania świadka R. D., który już w swych wyjaśnieniach złożonych na etapie postępowania przygotowawczego, występując wówczas w charakterze podejrzanego, stwierdził, że nie zna osób o nazwisku T. S. (2) i D. S., nie rozpoznaje obu oskarżonych, jest uzależniony od alkoholu i będąc pod jego wpływem traci pamięć, a ponieważ w okresie, kiedy doszło do popełnienia obu tych czynów, nadużywał alkoholu, nie potrafi podać okoliczności podpisania zawartych na jego nazwisko umów kredytowych, gdyż niczego z tego okresu swego życia nie pamięta. Okoliczności te potwierdziła matka R. D. świadek B. Z.. Z opinii biegłych lekarzy psychiatrów wynika z kolei, że u R. D. biegli stwierdzili zespół zależności alkoholowej, a podawana przez niego niepamięć zdarzeń należy do objawów upojenia alkoholowego.

Oczywistym jest, że w tej sytuacji zeznania świadka R. D. nie mogą mieć żadnej wartości dowodowej, w tym nie mogą skutecznie podważać wiarygodności zeznań świadka M. G., które – z powodów szczegółowo omówionych w pkt I – Sąd uznał za w pełni wiarygodne. O ile jednak zeznania świadka M. G. dają wystarczającą podstawę do uznania, że w/w został nakłoniony przez T. S. (1) i D. S. do popełnienia dokonanego przez siebie w dniu 20 listopada 2006 roku przestępstwa, o tyle nie mogą być podstawą dokonania nie budzących wątpliwości ustaleń faktycznych odnośnie zdarzeń z dnia 4 grudnia 2006 roku i 7 grudnia 2006 roku, do których M. G. w swych zeznaniach w ogóle się nie odnosi, mówiąc jedynie o wspólnych wyjazdach z oskarżonym T. S. (2), D. S. i R. D. „następnego dnia po 20 listopada 2006 roku”. Enigmatyczna wypowiedź świadka M. G. „kolejny raz ja już nie pojechałem, ale wiem, że D. znowu z nimi pojechał”, jako jedyny dowód bezpośrednio wskazujący na sprawstwo i winę oskarżonego T. S. (1) w zakresie czynów opisanych w pkt II i III części wstępnej wyroku, uznana być musi za niewystarczającą zwłaszcza w sytuacji, gdy z akt sprawy wynika (k.507), że D. S. w okresie od 05.12.2006 roku do 31.08.2008 roku (a więc w czasie popełnienia czynu opisanego w pkt III części wstępnej wyroku) odbywał karę pozbawienia wolności, a więc nie mógł w tym czasie współdziałać w popełnieniu przestępstwa z oskarżonym T. S. (2).

Konsekwencją powyższych rozważań było uniewinnienie oskarżonego T. S. (1) od popełnienia czynów II i III.

Ad czynów IV, V, VI, VII.

W świetle zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego sprawstwo i wina oskarżonego T. S. (1) oraz okoliczności popełnienia tych czynów nie budzą żadnych wątpliwości.

W aktach sprawy znajdują się umowy kredytowe z dnia 27 września 2005 roku zawarta z (...) Bankiem S.A. we W. nr (...) na kwotę 4.668,98 złotych na sfinansowanie zakupu mebli w sklepie (...) w K., z dnia 28 września 2005 roku zawarta z (...) Bankiem S.A. we W. nr (...) na kwotę 6.533,16 złotych na sfinansowanie zakupu telewizora marki P. w sklepie (...) we W., z dnia 7 października 2005 roku zawarta z (...) Bank (...) Oddział we W. nr (...) na kwotę 5.410,99 złotych na sfinansowanie zakupu pralki W., chłodziarki G. i aparatu cyfrowego S. w sklepie (...) w K. oraz z dnia 12 października 2005 roku zawarta z (...) Bank (...) Oddział we W. nr (...) na kwotę 4.214,90 złotych na sfinansowanie zakupu kuchenki G., kina domowego P. i kuchenki mikrofalowej Samsung w sklepie (...) w K.. We wszystkich opisanych wyżej umowach jako osoba kredytobiorcy wskazany jest oskarżony T. S. (2), który w postępowaniu przygotowawczym i przed Sądem przyznał się do ich podpisania.

Z dokumentacji przekazanej przez pokrzywdzone banki, a to (...) Bank S.A. we W. i (...) Bank (...) Oddział we W. wynika, że podstawą udzielenia kredytu na zakup towarów było przedłożone przez kredytobiorcę zaświadczenie o zatrudnieniu i osiąganych dochodach w firmie (...) z L.. W oparciu o zaświadczenie Urzędu Miasta i Gminy L. ustalono, że wskazany w zaświadczeniu o zatrudnieniu podmiot gospodarczy I. S. ul. (...) L. nie figuruje ani też nie figurował w ewidencji działalności gospodarczej prowadzonej przez Burmistrza L., a w oparciu o informację Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Inspektorat w K. ustalono, że pod wskazanym na zaświadczeniu identyfikatorem REGON (...) zidentyfikowano innego płatnika niż firmę (...) z siedzibą w L.. Również oskarżony T. S. (2) w swych wyjaśnieniach przyznał, że nie pracował w firmie (...) z L..

Z powyższego wynika, że oskarżony, w celu wyłudzenia kredytów, posłużył się poświadczającymi nieprawdę dokumentami w postaci sfałszowanych zaświadczeń o zatrudnieniu i zarobkach w fikcyjnej firmie, na których podrobiony został podpis K. D. jako właścicielki firmy (...). Z opinii biegłego sądowego z zakresu badań porównawczych pisma ręcznego i podpisów wynika, że zakwestionowane dokumenty nie zostały podrobione osobiście przez T. S. (1), a zatem w/w przypisać należy posłużenie się dokumentem sfałszowanym przez inną nieustaloną osobę.

Powyższe ustalenia dają podstawę do przyjęcia, że oskarżony, działając w zamiarze uzyskania kredytu, wprowadził pokrzywdzonego w błąd co do swoich możliwości finansowych, zatrudnienia i zarobków, przy czym działał z pełną świadomością, że nie będzie spłacał zaciągniętych zobowiązań kredytowych. Nadmienić w tym miejscu wypada, że żadna rata kredytu nie została przez oskarżonego zapłacona, a usprawiedliwieniem takiego stanu rzeczy nie może być powołany przez T. S. (1) fakt, że w styczniu 2006 roku został tymczasowo aresztowany, gdyż już w dacie pozbawienia wolności oskarżony zalegał z płatnościami rat za miesiące październik, listopad i grudzień 2005 roku, co jednoznacznie wskazuje na brak po stronie sprawcy zamiaru spłaty kredytów. Podnieść także należy, że oskarżony w przeciągu niespełna miesiąca nabył towary o łącznej wartości przeszło 18.000 złotych, a wysokość zaciągniętych na sfinansowanie tych zakupów zobowiązań kredytowych przekraczała jego możliwości finansowe, skoro oskarżony w tym czasie nie pracował (w celu uzyskania kredytów posłużył się sfałszowanym zaświadczeniem o zatrudnieniu i dochodach) i nie miał regularnych dochodów.

Oskarżony T. S. (2) działaniem swoim wyczerpał zatem ustawowe znamiona przestępstwa z art. 286 § 1 kk, art. 297 § 1 kk i art. 270 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk, a ponieważ wszystkie te występki popełnione zostały w podobny sposób, w niewielkich odstępach czasu (w ciągu niespełna miesiąca), uzasadnione jest ich zakwalifikowanie jako ciąg przestępstw określony w art. 91 § 1 kk.

Ad czynów VIII, IX, X.

Dokonując ustaleń faktycznych w tym zakresie Sąd oparł się przede wszystkim na zeznaniach świadka E. G., z których wynika, że oskarżony T. S. (2) nie tylko dostarczył E. G. sfałszowane przez siebie zaświadczenia o jej zatrudnieniu w fikcyjnej firmie (...) w K., w których wpisał nieprawdziwe dane o jej zatrudnieniu i zarobkach oraz podrobił na pieczęci podpis księgowego J. Z. (2), ale w celu osiągnięcia korzyści majątkowej dla siebie nakłonił ją do posłużenia się tymi dokumentami w celu wyłudzenia kredytów na sfinansowanie zakupów wybranych przez siebie towarów, które następnie zatrzymał dla siebie, dzieląc się z E. G. częścią osiągniętego zysku.

E. G. zeznała, że poznała oskarżonego T. S. (1) w styczniu 2007 roku w kawiarni na terenie miasta, w trakcie spożywania alkoholu opowiedziała mu o swojej trudnej sytuacji materialnej, a wtedy oskarżony zaproponował jej, że jak zgodzi się na zakup towarów na kredyt na podstawie sfałszowanych zaświadczeń o zatrudnieniu i podpisze umowy kredytowe na swoje nazwisko na sfinansowanie zakupu wybranych przez niego towarów, to jej za to zapłaci.

E. G. zeznała, że wraz z oskarżonym oraz drugim nieustalonym mężczyzną pojechała do W., gdzie dokonała zakupu mebli wybranych uprzednio przez oskarżonego, podpisując umowę kredytową na podstawie dostarczonych jej przez oskarżonego dokumentów, to jest zaświadczenia o zatrudnieniu w firmie (...) w K.. E. G. zeznała, że oskarżony sfałszował także jej legitymację ubezpieczeniową, wbijając w rubryce „stempel zakładu pracy” pieczętkę firmy (...). Z zeznań E. G. wynika, że zakupione przez nią meble odebrał T. S. (1), a za udział w przestępstwie E. G. otrzymała od

niego 600 złotych. E. G. zeznała nadto, że oskarżony T. S. (2) nakłonił ją do zawarcia na swoje nazwisko także innych umów kredytowych na zakup uprzednio wybranych przez siebie towarów w sklepach we W. i Z..

Zeznaniom świadka E. G. zaprzeczył oskarżony T. S. (2), który wyjaśnił, że poznał E. G. przypadkowo w lokalu na dworcu (...) w K. i podczas wspólnego spożywania alkoholu kobieta żaliła mu się, że aby odzyskać dzieci zabrane jej do domu dziecka musi mieć zaświadczenie, że jest zatrudniona i wtedy on, będąc pod wpływem alkoholu, wystawił jej poświadczające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu w firmie (...), którą kiedyś prowadził, na którym podrobił podpis księgowego J. Z. (2). Oskarżony wyjaśnił, że nie widział, że E. G. posłuży się tym dokumentem do wyłudzenia kredytu.

Wyjaśnienia oskarżonego w tym zakresie miał potwierdzić świadek G. O., który, jak wskazał oskarżony, był uczestnikiem tego spotkania.

Analizując treść wyjaśnień oskarżonego T. S. (1) i zeznań przesłuchanego w charakterze świadka G. O. nie sposób jednak nie dostrzec występującej między nimi rażącej wręcz sprzeczności, a dotyczącej okoliczności o kluczowym dla sprawy znaczeniu, która w całości dyskredytuje ich wartość dowodową i wiarygodność przedstawionej przez w/w wersji wydarzeń.

Świadek G. O., choć potwierdził podane przez oskarżonego okoliczności spotkania z E. G. oraz fakt, że to kobieta poprosiła T. S. (1) o wystawienie jej fałszywego zaświadczenia o zatrudnieniu, a oskarżony do niczego jej nie namawiał, to jednak wprost przyznał, że E. G. potrzebowała tego dokumentu, aby móc uzyskać kredyt na zakup towarów, żaliła się, że bez zaświadczenia o zatrudnieniu nie może kupić bo nie pracuje i nie dadzą jej kredytu. W przeciwieństwie do oskarżonego, który okoliczności tej stanowczo zaprzeczył, G. O. potwierdził zatem, że T. S. (2) miał świadomość, że E. G. posłuży się wystawionym przez niego dokumentem w celu wyłudzenia kredytu, a zatem swoim działaniem co najmniej ułatwił jej popełnienie przestępstwa.

Wskazana wyżej rozbieżność świadczy o tym, że zeznania świadka G. O. są tylko próbą, i to nieudolną, potwierdzenia przyjętej przez oskarżonego linii obrony.

Na skuteczne zakwestionowanie wiarygodności wyjaśnień oskarżonego i uznanie za prawdziwą wersji wydarzeń przedstawionej przez E. G. pozwala przede wszystkim ustalona ponad wszelką wątpliwość okoliczność, że T. S. (2) dostarczył E. G. nie jedno sfalszowane przez siebie zaświadczenie o jej zatrudnieniu i osiąganych dochodach w firmie (...), ale więcej (co najmniej dwa) takich dokumentów, a nadto dokonał sfalszowania legitymacji ubezpieczeniowej w/w.

Z dokumentacji (...) Bank (...) S.A. Oddział we W. wynika, że umowa kredytowa nr (...) z dnia 18 stycznia 2007 roku zawarta została w oparciu o przedłożone przez kredytobiorcę E. G. zaświadczenie o zatrudnieniu i wysokości zarobków w firmie (...) w K. z dnia 18.01.2007 roku.

Przedmiotowy dokument został zabezpieczony w aktach sprawy i poddany ekspertyzie pismoznawczej. Z opinii biegłego sądowego z zakresu badań porównawczych pisma ręcznego i podpisów wynika, że podpis J. Z. w obrębie odcisku pieczętki o brzmieniu (...) oraz pismo ręczne wypełniające poszczególne pozycje dokumentu zostały nakreślone przez T. S. (1). Z powołanej wyżej opinii wynika nadto, że na stronie drugiej Legitymacji Ubezpieczeniowej wystawionej na nazwisko E. G. zapis „ul. (...) / I/8” usytuowany w pozycji „miejsce zamieszkania ubezpieczonego” oraz zapis daty „07.02.2006r.” usytuowany w „rubryce stempel zakładu pracy”, pod odciskiem pieczętki firmy (...), także zostały nakreślone przez oskarżonego T. S. (1).

Z informacji (...) Bank S.A. w G. wynika, że E. G. w dniu 18 stycznia 2007 roku ubiegała się o uzyskanie kredytu w sklepie (...) we W. na zakup radia (...) oraz telefonów komórkowych marki S. (...) i N. (...) o łącznej wartości 4.081,35 złotych, a w dniu 19 stycznia 2007 roku ubiegała się o uzyskanie kredytu w sklepie (...) we W. na zakup radia z MP3 i pamięcią flash i nawigacji samochodowej (...) o łącznej wartości 4.098 złotych. W złożonych wnioskach kredytowych E. G. wskazała jako miejsce zatrudnienia zakład (...) w K. i przedłożyła zaświadczenie o dochodach podpisane przez

J. Z. (2) jako osoby wystawiającej. Ponieważ oba wnioski kredytowe zostały rozpatrzone przez Bank negatywnie i nie doszło do zawarcia umowy, G. M. Bank nie posiada żadnych dokumentów dotyczących w/w wniosków kredytowych, a powyższe informacje uzyskane zostały w oparciu o dane zarejestrowane w systemie komputerowym Banku, które w postaci modemowych zapisów zostały załączone do akt sprawy.

Choć zatem nie zdołano uzyskać zaświadczeń o zatrudnieniu, którymi E. G. posłużyła się przy próbie wyłudzenia kredytów na szkodę G. M. Banku w dniach 18 stycznia 2007 roku i 19 stycznia 2007 roku, z danych zarejestrowanych w systemie komputerowym Banku wynika jednoznacznie, że były to dokumenty o treści tożsamej (w zakresie danych zakładu pracy – firmy (...) w K. i osoby wystawiającej dokument – księgowego J. Z. (2)) z treścią zaświadczenia o zatrudnieniu, którym E. G. posłużyła się przy wyłudzeniu kredytu na szkodę (...) Bank (...) S.A. w dniu 18 stycznia 2007 roku, a który to dokument – wypełniony i sygnowany pieczęcią firmową i imienną księgowego J. Z. (2) – ponad wszelką wątpliwość został jej dostarczony, po uprzednim jego sfalszowaniu, przez oskarżonego T. S. (1). Z powyższego wynika zatem, że E. G. dysponowała większą liczbą (co najmniej dwoma) takimi zaświadczeniami.

Dowodem potwierdzającym prawidłowość dokonanych wyżej ustaleń faktycznych jest dokument zaświadczenia o zatrudnieniu zabezpieczony jako dowód rzeczowy w aktach sprawy Sądu Rejonowego w Kłodzku sygn. akt II K 502/08 (k.4).

W oparciu o akta sprawy Sądu Rejonowego w Ząbkowicach Śląskich (sygn. akt II K 66/08) ustalono, że E. G. w dniu 19 stycznia 2007 roku w Z. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, posłużyła się jako autentycznym podrobionym dokumentem w postaci zaświadczenia o zatrudnieniu w firmie (...) w K., a następnie poprzez wprowadzenie w błąd co do miejsca zatrudnienia i zamiaru wywiązywania się z warunków umowy doprowadziła (...) S.A. w W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w ten sposób, że zawarła dwie umowy na świadczenie usług telekomunikacyjnych oraz pobrała dwa aparaty telefoniczne N. (...), a następnie nie wywiązała się z warunków zawartej umowy i nie uregulowała rachunków za świadczone usługi telekomunikacyjne, czym spowodowała straty w wysokości 2.736,99 zł na szkodę (...) S.A. w W.. W oparciu o analizę akt sprawy Sądu Rejonowego w Kłodzku (sygn. akt II K 502/08) ustalono natomiast, że dokument, którym E. G. posłużyła się w Z. w celu wyłudzenia usług telekomunikacyjnych i aparatów telefonicznych, został podrobiony przez oskarżonego T. S. (1). Wyrokiem Sądu Rejonowego w Kłodzku z dnia 14 października 2009 roku w sprawie II K 502/08 T. S. (2) uznany został za winnego tego, że w dniu 15 stycznia 2007 roku w K. podrobił zaświadczenie o zatrudnieniu E. G. w firmie (...) w K. w ten sposób, iż wypełnił druk pismem ręcznym wpisując dane osobowe E. G. oraz nieprawdziwe informacje o jej zatrudnieniu i wysokości wynagrodzenia, a następnie podrobił na pieczęci podpis księgowego J. Z. (2).

Powyższe ponad wszelką wątpliwość dowodzi, że oskarżony T. S. (2) dostarczył E. G. co najmniej dwa sfalszowane przez siebie zaświadczenia o jej zatrudnieniu w firmie (...), jedno sygnowane datą 15.01.2007 roku, a znajdujące się na karcie 4 akt sprawy II K 502/08 oraz drugie sygnowane datą 18.01.2007 roku, a znajdujące się na karcie 768 akt sprawy IV K 869/12, a dodatkowo sfalszował legitymację ubezpieczeniową w/w. Tymczasem przedstawiona przez oskarżonego wersja zdarzenia tłumaczy co najwyżej wystawienie jednego takiego dokumentu, a co więcej w ogóle nie wyjaśnia sfalszowania zapisów w legitymacji ubezpieczeniowej E. G.. W ocenie Sądu powyższe pozwala na skuteczne zakwestionowanie wiarygodności wyjaśnień oskarżonego i uzasadnia dokonanie ustaleń faktycznych w oparciu o zeznania świadka E. G., które potwierdzone zostały pozostałymi, a omówionymi wyżej dowodami.

Mając powyższe na uwadze Sąd przyjął, że oskarżony T. S. (2), działaniem swoim wyczerpał ustawowe znamiona przestępstwa z art. 18 § 2 kk w zw. z art. 286 § 1 kk, art. 297 § 1 kk i art. 270 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk odnośnie czynu VIII oraz ustawowe znamiona przestępstwa z art. 18 § 2 kk w zw. z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 286 § 1 kk, art. 297 § 1 kk i art. 270 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk odnośnie czynów IX i X, a ponieważ wszystkie te występki popełnione zostały w podobny sposób, w ciągu dwóch dni, uzasadnione jest ich zakwalifikowanie jako ciąg przestępstw określony w art. 91 § 1 kk.

Podobnie jak w przypadku czynu I, w ocenie Sądu oskarżony T. S. (2) powinien odpowiadać nie tylko za podżeganie E. G. do popełnienia przestępstwa, ale za współudział, gdyż obejmował on swoim zamiarem cały zespół ustawowych

znamion określonych wyżej występków, a sposób ich realizacji wynikał z wcześniej uzgodnionego między sprawcami, a zaplanowanego przez T. S. (1), podziału ról, przy czym oskarżony brał aktywny udział na etapie ich realizacji. Oskarżony dostarczył E. G. dokumenty niezbędne do zawarcia umowy kredytowej (i umożliwiające wprowadzenie sprzedawcy w błąd), zawoził E. G. do sklepów we W., gdzie dokonywał wyboru towarów, a po zakupie sfinansowanych kredytem mebli odebrał towar zatrzymując go dla siebie, a swemu de facto współnikowi płacąc za współudział 600 złotych. Z uwagi jednak na fakt, że T. S. (2) w wyroku skazującym z dnia 17 czerwca 2011 roku (sygn. akt II K 436/08) przypisano jedynie podżeganie do popełnienia opisanych wyżej występków, zaś wyrok został zaskarżony tylko na korzyść oskarżonego, zmiana kwalifikacji prawnej czynów we wskazanym wyżej zakresie nie jest obecnie możliwa, z uwagi na uregulowanie zawarte w art. 443 kpk.

Ad czynów XI, XII.

Na sprawstwo oskarżonego T. S. (1) w tym zakresie wskazują wyłącznie zeznania świadka J. J., te zaś, z uwagi na stwierdzone opiniami biegłych lekarzy psychiatrów i biegłego psychologa zaburzenia związane z degradacją alkoholową, która powoduje ograniczenie w stopniu znacznym zdolności kojarzenia i zapamiętywania, nie mogą być postawą dla dokonania nie budzących wątpliwości ustaleń faktycznych.

W tej sytuacji, skoro oskarżony T. S. (2) do winy konsekwentnie nie przyznaje się, pracownica autokomisu (...) w K., gdzie miano dokonać finansowanego kredytem zakupu samochodu marki M. (...), świadek I. M. kategorycznie stwierdza, że w dacie czynu, to jest w styczniu 2007 roku takiego samochodu nie było w ofercie sprzedaży komisju, a pokrzywdzony (...) Bank nie posiada jakiegokolwiek dokumentacji potwierdzającej próbę dokonania tej transakcji, natomiast w odniesieniu do zarzutu XII nie zdołano nawet ustalić banku, na szkodę którego usiłowano dokonać oszustwa kredytowego, kierując się przy tym wskazaniem płynącymi z zasady in dubio pro reo, Sąd uniewinnił oskarżonego T. S. (1) od popełnienia czynów opisanych w pkt XI i XII części wstępnej wyroku.

Wszystkich przypisanych oskarżonemu występków T. S. (2) dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa, będąc uprzednio karany wyrokiem Sądu Rejonowego w Nysie z dnia 26 września 2002 roku (sygn. akt II K 831/02) za czyn z art. 280 § 1 kk w zw. z art. 157 § 2 kk w zw. z art. 11 § 2 kk i w zw. z art. 64 § 1 kk na karę 2 lat pozbawienia wolności, którą odbył w ramach kary łącznej 2 lat i 4 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Nysie z dnia 2 grudnia 2003 roku (sygn. akt II K 634/03) w okresie od dnia 31.01.2003r. do dnia 27.09.2004r.

Przy wymiarze kary Sąd po stronie okoliczności obciążających uwzględnił znaczny stopień społecznej szkodliwości przypisanych oskarżonemu występków, a wyrażający się w nagminności tego typu czynów, tak w skali całego kraju, jak i na terenie działania tut. Sądu. Sąd wziął również pod uwagę, że szkoda wyrządzona popełnieniem przestępstwa do chwili obecnej nie została naprawiona.

Decydujące dla wymiaru kary znaczenie miała uprzednia wielokrotna karalność oskarżonego.

Wyrok będący podstawą przyjęcia recydywy był kolejnym wyrokiem skazującym za umyślne przestępstwo przeciwko mieniu, a po jego wydaniu w stosunku do T. S. (1) zapadły kolejne orzeczenia skazujące, w tym za umyślne przestępstwa podobne. Orzeczoną w sprawie II K 634/03 karę pozbawienia wolności oskarżony odbywał do dnia 27 września 2004 roku, zwolniony warunkowo przedterminowo na mocy postanowienia Sądu Okręgowego we Opolu z dnia 21.09.2004 roku z okresem próby do dnia 21.09.2006 roku. Przypisanych mu w niniejszej sprawie w pkt II części dyspozytywnej wyroku przestępstw oskarżony dopuścił się zatem w okresie próby, w rok po opuszczeniu zakładu karnego.

W tej sytuacji uzasadnioną jest ocena, że oskarżony jest sprawcą zdemoralizowanym, a dotychczas orzekane wobec niego kary nie spełniły swej funkcji prewencyjno-wychowawczej, a tym samym brak jest podstaw do przyjęcia pozytywnej prognozy kryminologicznej co do jego zachowania w przyszłości, co przesądziło o wymierzeniu kar jednostkowych o charakterze bezwzględnym, powyżej dolnej granicy ustawowego zagrożenia oraz odstąpieniu od zasady pełnej absorpcji przy wymiarze kary łącznej, przy orzekaniu której zastosowano zasadę asperacji zważywszy, że wszystkie przypisane oskarżonemu przestępstwa są tego samego rodzaju. Ponieważ oskarżony działał w celu osiągnięcia korzyści majątkowej i korzyść taką osiągnął, Sąd za celowe uznał orzeczenie kary grzywny w oparciu o

art. 33 § 2 kk. Dolegliwość tak orzeczonej kary będzie zdaniem Sądu współmierna do stopnia społecznej szkodliwości czynów i stopnia zawinienia sprawcy i sprawi, że oskarżony nie popełni w przyszłości podobnego czynu, a tym samym cele kary zostaną osiągnięte.

O kosztach orzeczono w oparciu o art. 624 § 1 kpk, za czym przemawia sytuacja materialna oskarżonego w połączeniu z wymierzeniem mu kary izolacyjnej.